

25.11.20

ברכות חמות לשלושת הזוכות בפרסים על פרויקט הגמר באדריכלות נוף 2020

הזוכה בפרס סגל לאדריכלות נוף לשנת 2020 היא רון כהן עם הפרויקט:
"על העיוורון בעיר בעידן הטכנולוגי – תל אביב".

במקום השני הפרויקט של מירל שלח, "עיר-אדם-חקלאות | הדהוד העבר אל העתיד
בבאקה אל-ג'רביה".

במקום השלישי ציון לשבח לפרויקט של שיר פיינר "התחדשות חקלאית-ארגז כלים
למרחב חקלאי רב תכליתי"

להלן נימוקי השופטים:

בשם ראש ועדת השופטים אדריכלית נוף ברברה אהרונסון, בשם אדריכל נוף ליאור
לוינגר ובשמי, אדריכלית נוף ורדית צורנמל, אני מתכבדת להציג את החלטתנו
המשותפת לפרס סגל לשנת 2020.

ראשית, אנחנו רוצים לברך את תלמידי הסטודיו ואת צוות המנחים על העבודות
המרתקות, על הסוגיות הרלוונטיות שהעבודות בחרו לעסוק בהן ועל ההצעות
מעוררות המחשבה. העבודות היוו דוגמא מצוינת לתפקידו החשוב של מקצוע
אדריכלות הנוף, ועל טווח ההתמודדות של אדריכלות הנוף מאסטרטגיות בקנה
המידה הגדול ועד יצירת מקום לאדם.

אנחנו חיפשנו בשיפוט את העקביות בחשיבה וביישום הרעיונות, את תהליך תרגום
הרעיונות לפרויקט אמיתי. רצינו לראות ראייה שהיא מורכבת – הן בחדשנות של
הרעיון הנבחר והן בניסוח המקום של אדריכלות הנוף במרחב. חיפשנו פרויקטים
המציגים חשיבה - תרגום לפרויקט אמיתי וליישום בה באים לידי ביטוי חשיבה
יצירתית וראייה עדכנית של הנושאים שבמרכז שיח היום של המקצוע - המרחב
האורבני ועתיד המרחב הפתוח.

בחרנו להעניק את הפרסים לפרויקטים שהציגו הבנה של מורכבות המרחב. במקום
השלישי בחרנו לתת ציון לשבח לפרויקט של שיר פיינר "התחדשות חקלאית-ארגז

כלים למרחב חקלאי רב תכליתי", פרויקט שמדגים חשיבה מערכתית וכוללת בראייה של תכנון אזורי ופיתוח עירוני. הפרויקט הוצג בשפה אישית, בפירוט ובכישרון רב. הפרויקט מדגיש את תפקיד הנוף כמדיום בייצור הקשר האנושי בינינו ובין המרחב.

שני פרויקטים בלטו בעינינו מעל לשאר, אחד בקונטקסט הכפרי והשני בקונטקסט אורבני. הם מציגים נוף במובן המלא שלו, הכולל את הקשרים האנושיים, התרבות והמרכיבים שאנחנו רואים כ"טבעיים".

במקום השני הפרויקט של מירל שלח, "עיר-אדם-חקלאות | הדהוד העבר אל העתיד בבאקה אל-ג'רביה". זהו פרויקט עם תעוזה רבה המציע זווית חדשה על חקלאות במובנה הרחב. מירל הצליחה להראות את הפוטנציאל הטמון ב'חקלאות של הדור הבא'. בפרויקט הציעה מירל אינטרפרטציה עדכנית לנושא המבנים החקלאיים שבמקרים רבים נתפסים בעיני המתבונן כגורם עוין במרחב.

בפיתוח ההצעה המפורטת, היא הצליחה להמחיש את החזון הגלום בראייה הכוללת שלה. מירל זיהתה את הפוטנציאל של המרחב להתקיים דווקא דרך תשתיות של תנועה ושל נחלים, כמרחב

לפעילות אנושית רבת רבדים. אלה והחקלאות המתקדמת הופכים לתשתית ירוקה לאוכלוסייה לעתיד.

במקום הראשון, פרס סגל לאדריכלות נוף לשנת 2020 - ההצעה של רון כהן בכיכר רבין "על העיוורון בעיר בעידן הטכנולוגי – תל אביב".

דווקא בימים אלו של הקורונה, ישנה חובה וחשיבות גדולה לראות את מקומן של אוכלוסיות עם מוגבלויות ואוכלוסיות מוחלשות. הרגישות הזו בעבודתה של רון פתחה אותה ללימוד וניתוח מקיפים מאד של כיכר רבין וסביבתה. דרך עדשה לכאורה צרה, מבטם של מוגבלי הראייה על המרחב, פיתחה רון את הפוטנציאל של המרחב האורבני לכדי מארג רחב של מקומות ואפשרויות. החקירה הרעיונית הובילה את רון להסתכלות רחבה - על קישוריות עירונית, על עוגנים חשובים, על נגישות ועל חוויית המרחב. בכישרון רב היא פיתחה מקומות ייחודיים בעלי אופי וזהות שביכולתם לתרום ולהעשיר את המרחב העירוני התל אביבי. הפרויקט, המשכנע בחשיבה הרעיונית וגם בישימות שלו, יוצר עושר גדול למגוון אוכלוסיות. חללים חדשים ואיכותיים נוספים לעיר, תוך כבוד לקיים.

רון פיתחה הסתכלות על מרחב אורבני במובן הרחב, פרצה את הגבולות שאנחנו לא תמיד מעיזים לפרוץ ועיצבה בכשרון רב מקומות אמיתיים עבור בני אדם. החיבור של עיר, אדם וטבע נוכחים ביצירתה.